



Orosházi HARANGSZÓ

XXVII. évfolyam 1. szám · 2020. húsvét

Furcsa harangszó

Ha kisbetűvel írom, akkor egy szokatlan időben felcsendülő harangszóra gondolhatunk. Ha nagybetűvel, akkor azt gondolhatnánk, hogy gyülekezeti újságunk jelenik meg valamilyen formabontó módon. Idei nagyhetünkre, húsvétunkra mindkettő jellemző. Templomunk harangja minden este 7 órakor megszólal – a város többi templomának harangjával együtt. Harangszó újságunk a megszokottól eltérő módon, postaládákba juttatva és az interneten való elérés lehetőségének nagyobb propagálásával jelenik meg.

Valami történt. Valami megváltoztatta az eddig megszokott életünket. Valami bezárt ajtókat és újakat nyitott meg számunkra, bár alapvetően az ajtók, a lehetőségek bezáródásaként éljük meg ezeket a napokat. Ami eddig evidensnek, magától értődőnek látszott, az sehogy, vagy csak nehezen érhető el. Ami lehetett volna evidencia, de nem volt, egyszerűen ott áll előttünk, és csodálkozunk az orrunk elé kerülő hétköznapi csodákon. Valami történt. Valami megváltoztatta az eddig megszokott életünket. De miért csak most kapkodunk a közös, összefogáson, egy szívdobbanáson megszólaló imádság eszközhöz? Miért csak most szólnak a harangok és miért csak most van az, hogy már feszült figyelemmel húzódunk az ablakokhoz, ajtókhöz, hogy meghalljuk a harangok hangját, hogy imára kulcsolódjon a kezünk, és hitünkkel, szeretetünkkel, könyörgésünkkel át akarjuk ölelni a világot?

Nem is olyan régen egy előadás és az azt követő pódiumbeszélgetés kapcsán azt találtam mondani, hogy a világ és benne a kereszténység talán egy globális kataklizma kapcsán át fogja majd értékelni mindazt,

ahogyan él, gondolkodik, jövőt tervez. Nem gondoltam volna, hogy 2020 kora tavasza olyan időkkel köszönt ránk, amikor bekövetkezik mindez. Hiányoznak emberek, hiányoznak közösségek, hiányzik a templom, az igehirdetés, a biztató, bátorító szó. Azt vesszük észre magunkon, hogy szükségünk van minderre. Kicsit rádöbbenünk önmagunkra, családjainkra, kereszténységünkre, közösségünk értékeire. Nem kis szorongással vesszük tudomásul, hogy milyen sebezhetőek, törekenyek vagyunk.

Mindeközben pedig ránk köszöntött a nagyhét és a húsvét. A kereszt és az üres sír, a halál és az élet, a mélység és a teljesség ünnepe, a világtörténelem legnagyobb katarzisa. Miközben a mélybe szállunk, féltjük az életünket, siratjuk elvesztett, értékesnek hitt dolgainkat, kétségek és kérdések közt várjuk, hogy az élet visszazökkenjen a normális kerékvágásba – mialatt azt sem tudjuk már igazán, hogy mi is a normális –, de a felfelé tekintés, a reménység, a töretlen, jövőbe vetett hit valahol a sor végén kullog.

Nagyhét van! A mélység és az üresség után a teljesség következik! Minden áldott évben újra és újra belekiáltjuk a világba, hogy nem a lent, hanem a fent az Isten terve: a lent az ember alkotta út vége, a fent az onnan felemelő isteni szeretet eredménye. És a világ hallgat. Nem kapja fel a fejét, hanem közömbösen továbbrohan, gúnyosan mosolyog, lesajnálóan legyint, vagy éppen tudálekoson saját megistenülésének kibontakoztatásával van elfoglalva.

Most azonban mintha minden megváltozott volna. A világ megszeppent gyerekként kucorog félelmeinek, tehetetlenségének sötét sarkában, és várja azt a szót, amibe belekapaszkodhat, ami felemelheti, ami

reményt adhat számára. És ez a szó nem a „na ugye, megmondtam” gögje, nem a válaszkodóan kioktató, gyorstalpaló megtérestanfolyam szeretetlen kliséiből álló szöveg. Ez a szó a hajnali kertben elhangzott biztató üzenet: „Mit keresitek a holtak között az élők? Nincs itt, hanem feltámadt!” És aki feltámadt, az nem azért tette, hogy világszenzációként, médiaeseményként lájkolók és rajongók millióit gyűjtse be, hogy az ő lelkesedésük hullámain egy korszak ünnepezt sztárja legyen, hanem hogy felszabadítson arra, hogy az élet, a világ sokkal több és szebb és teljesebb, mint amit mi annak gondolunk. Ehhez pedig nem kell különleges ismeret, elrejtett és misztikusan megfejtett tudás, csak gyermeki hit, amely boldogan kapaszkodik az élet diadalába, a körülöttünk élők és lévők csodájába, Isten bámulatos nagyságába, amely ezt a csodát nekünk adta.

Különös időket élünk. A világ érzékenyebb lett mindarra, amiből látszik: sokkal többre van szüksége, mint jólétre, mértéktelen fogyasztásra, a globalizmus minden „áldására”. Jó harangszóra várni, jó a balkonnon énekelni, jó az interneten nem mosoktól és szeméttől fuldokolni, hanem a gyülekezetre, a templom hangját hallgatni. Jó gyermeki lélekkel, Istenre nyitottsággal várni a holnapot, hogy talán felvirrad, ami most a legfontosabbnak tűnik. Minden húsvéti szószék, minden tanúságtétel, ez a mostani Harangszó is arról szól, hogy már felvirradt. Akkor, azon a hajnalon. Hogy ma hajnalban és holnap hajnalban és minden hajnalon az élet napja virradjon ránk, Jézus hatalmas szeretetéből.

Koronák harca

W hatsAppon hívtam Kittit. Csak telefonon értekezünk, mert a szükségállapot miatt nem tudunk találkozni. A sokadik csengetésre végül megjelent Kitti arca a képernyőn. Szia, pap bácsi! Hogy vagy? Köszönöm jól. És te? Mit csinálsz? Játsszok. De már nagyon unom. Nincsen sulis és az olyan unalmas. Királykisasszonynak öltöztél? Kérdeztem. Igen. De jó volna inkább sétálni a szabadban, mint régen! Nem volt az annyira régen. Két hete volt csak. Igaz. Kitti levette a fejről a királynői koronát, majd a palástot is. Most itt vagyok anyáéknál. Mondta. És várad is van vagy csak koronád? Építettem egy kis kuckót, most az a váram. Anya bevásárolt száz guri-ga vécépapírt. Ha jön a válság, legyen. Aból építettem meg. Nézd csak! Igen, látom, valóban előkelő hely a trónoláshoz. Állapítottam meg, aztán nagyot neveltünk ezen a szóösszetételén. Elmarad az istentisztelet? És a húsvét is, pap bácsi? Nem, nem marad el, a húsvét sohasem marad el, Kitti, ne aggodj! Tudod, hogy tanultuk: minden vasárnap egy kicsit húsvét. Minden vasárnap Jézus feltámadását ünnepeljük. Az istentisztelet formája az változik. Lehet, hogy online lesz, közvetítem Facebookon. Jaj, de jó! Nekem nem annyira tetszik, de most ez van, alkalmazkodnunk kell. Beszéltem a mamával. Sokat sírt, azt mondta. Miért? Mert a szektások azt mondták, itt a világvége, és majd jön Jézus és elviszi őket. Csak őket? Kérdeztem. Igen, csak őket. Ez elég igazságtalan volna. Hümmögtem. És mit mondott még? Hogy lehet, hogy elhívja a román papot, hogy szentelje meg a házat, mert már többen hívták. De hiszen a mama evangélikus! Mondtam csodálkozva. Pszt! Mondta Kitti. Azt én is tudom, de te nem jársz házat szentelni. Mi imaláncot hirdettünk. Mondtam. Bólogatott Kitti. Mondta a mama a faluban valakinek és az csak legyintett: „Nem ér az semmit, Böske, úgyis mind megdöglünk.” Erre a mama azt válaszolta, hogy nem azért nevelt annyi libát meg disznót, hogy most megdögljön. Várjon az a vírus legalább addig, amíg felesszük. Hát ez van. Komolyodott el Kitti. Ja, meg mindig azt mondogatja, hogy igaza volt öregapádnak, amikor azt mondta, hogy nem ér ez az élet semmit. „Bár tudja, tiszteltesd az uram, amikor az én uram ivott, ak-

kor erősen paraszt tudott lenni”. Jutott eszembe ez a mentő gondolat. Azért nem épp így van, és öregapád sem pontosan így gondolta, ez a szilárd meggyőződés. Nyugtattam meg Kittit. Dinu bácsi pedig látta az ördögöt az erdőszélen. Folytatta Kitti, mintha csak hirtelen jutott volna eszébe. Hogyhogya ki tudott jönni Dinu bácsi a sáncból? Ha látta, miért nem vitte el az ördög magával? Talán mert olyan, mint ő van nála elég. Ezen jót nevettem. Kitti mindig bölcs válaszokat ad. Gyermeki őszintesége és humora mindig felráz. És te félsz, pap bácsi? Nem. Kicsit sem? Kicsit sem. Tényleg? Tényleg. Hogy csinálod? Nem csinálom, hanem csak úgy van. Jön magától?



Nem. Emlékeztetem magamat arra, hogy az életnek van egy Ura, aki megígérte, hogy gondot visel ránk, meg hogy vigyáz ránk és megoldalmaz. Most ezt a leckét kell újratanuljunk. Te is számítógépen tartod a hittanórát? Van, amikor igen. Kissé személytelen meg mű az egész. Nem igazán jön át sem az emberség, sem a lelkiület, de azért próbálkozunk. És mit tanultok? Mi a húsvéti ünnepkört. Válaszoltam. Azt, hogy Jézus is megkapta a koronát az emberektől. Egy szúrós töviskoronát, holott nem azt érdemelt volna. És amikor felszegezték a keresztre, nem fenyegetőzött és nem átkozta azokat, akik korábban megkorbácsolták, kicsúfolták, királynak öltöztették és leköpték, hanem imádkozott értük és kérte,

hogy Isten bocsásson meg nekik, mert nem tudják mit cselekednek. Én biztosan nem ezt csináltam volna. Állapította meg Kitti. Igen. Mi bosszút szeretnénk állni és megvédeni a magunk igazát. Én hiszem, hogy ez a töviskorona le fogja győzni a koronavírust. És ha nem, pap bácsi? Azért mondtam, hogy én hiszek ebben, és ha azt mondjuk: hiszek, akkor már nincs „és ha nem”. Érted? Igen, értem. Sokan meg fognak halni? Nem tudjuk. Én azért félek egy kicsit. Nem baj? Nem baj. Komolyan kell venni az óvintézkedéseket, előírásokat, mert azokat a javunkra találták ki. És mikor lesz vége? Én már nagyon unatkozom. Nem tudjuk. Lehet, hogy majd a nyáron. Ó, az még nagyon messze van! Igen. Messze. De, amikor ez az egész járvány véget ér majd, teljesen más lesz a világ. Már nem lesz olyan, mint eddig. Másképpen fogjuk látni a világot. Talán kicsit felelősebben fogunk élni, kicsit jobban odafigyelünk majd a másikra, nem csak magunkért és magunknak élünk, és bizonyára sokkal értékesebbnek fogjuk látni majd az életet. És akkor én most mit csináljak? Kérdezte elkeseredve Kitti. Például segíthetnél nekem. Kéne egy rajz. Azt akarod, hogy rajzoljak neked? Igen. Most? Nem, ráér azonnal is. Jó, hozom a színesemet. Mit rajzoljak? Emlékszel arra a történetre, amikor a választott nép zúgolódott Isten ellen a pusztában és az Úr mérgeeskígyókat bocsátott rájuk? Kitti rénsnyire összehúzta a szemét, szinte hallottam, ahogy a fejében forognak a kerekék, majd apró kattanás. Igen, megvan, emlékszem. És mit kellett csinálni, hogy a veszedelem, a csapás elmúljon? Hát, nem is tudom... Volt egy pózna, amin egy kígyó volt. Igen. Mózes egy rézkígyót készített és feltűzte egy magas póznára, hogy mindenki lássa. A betegség, a csapás kiábrázolása volt. És utána már csak annyit kellett tenni, hogy ránéztek. És aki ránézett erre a rézkígyóra, az meggyógyult. Emlékszem. Bólogatott Kitti. De hogy lehet ez? Hiszen, a kígyó mérge már benne volt a vérükben, már elkezdte a pusztítást. Nem? Pontosán ez a lényeg. A mérge, ahogy mondd, már a vérükben volt, nem tudtak megszabadulni tőle. De egy valamit még tudtak csinálni. Engedelmeskedni egy nagyon egyszerű előírásnak: feltekinteni. Vagyis bevallani: vétkes va-

gyok, én vagyok a hibás. És ezzel beengedték Istent az életükbe. Ez az engedelmisség tetszett Istennek és megszabadította azokat. És itt ez a rész is fontos: akik felnéztek. Akik meg könnyelműen legyintettek és azt mondták: „mese az egész” meg „nincs ennek semmi értelme” vagy „Mózes, csak te hiszel ebben”, azok sajnos meghaltak. Akkor olyan csodás ereje volt annak a rézkígyónak? Nem. A rézkígyónak nem volt semmi ereje. Istennek volt ereje és szabadulást is ő adott. A rézkígyó az embereknek kellett, hogy lássák. Nekünk mindig kell valami, amit lássunk, tapasztaljunk, hogy a hitünk megtámaszkodjon valamiben. És ez rossz dolog? Nem. Nem rossz dolog. Csak azt is meg kell tanuljuk, hogy túllássunk

ezen a tárgyakon. Legyen az keresztkon, festmény, szentkép, bármi más. Meglássuk a mögötte munkálkodó Istent. Egy darabig hallgattunk. Nem hallatszott más, csak a filctollak zizegése a papíron. Elkészültem, pap bácsi. Nagyon jól sikerült a rajz. Állapítottam meg. Írjuk rá az aranymondást: „Én az Úr vagyok a te gyógyítód!” Fényképezd le és küldd át. Aztán én majd elküldöm a hittanórásoknak és átismételjük ezt a leckét is. És akkor most ez azt jelenti, hogy Jézusra is fel kell nézzünk? Igen, azt. Mert az Emberfia azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. És nem számít, hogy honnan jössz, hívő családból vagy nem hívőből. Az a fontos, hogy hova érkezel. És arra is emlékszel, mi lett a történet

vége? Igen. Arra jól emlékszem, mert volt is egy kérdésem. Azzal ért véget, hogy az eset után énekelve mentek tovább. És én akkor azt kérdeztem, nem furcsa, hogy előbb volt a nyafogás, aztán a büntetés, majd a szabadulás, s a végén mindenki énekel? De, az volt. Mert Isten belépett az életükbe. Ezért énekeltek. De nekem most mennem kell. Énekeljünk valamit a végén, jó? Rendben.

„Fogjad kezem, oly gyenge vagyok, érzem,
Hogy nálad nélkül járni sem tudok.
Fogjad kezem, mert akkor, hű Megváltóm,
A félelemre többé nincsen ok.”

HORVÁTH CSABA
(Kiskapus)

Húsvétközei kutatásaim Zombán

Az idő múlása tehet róla: lassan negyedszázada annak, hogy Zombáról szóló könyvem megírásához anyaggyűjtés céljából húsvét táján a zombai katolikus plébániát is felkerestem, ahová első alkalommal Pintér György, a helyi evangélikus gyülekezet világi vezetője kalauzolt fel az odavezető meredek utcán. A plébánián, a jobbára szabadpolcon található iratokba püspöki engedéllyel tekinthettem be.

Az iratok közül a legkorábbiak Döry László telepítésének történetét őrzik. Ezekből kiderül, hogy a telepesek Zombára sem egy tömegben jöttek. A letelepedett jobbgyok közt nagyobb számban voltak evangélikusok és reformátusok is, s a jövevények – az aprólékos veteményeket kivéve – kilencdedet tartoztak adni a földesúrnak (méhek-ből, bárányokból és kecskegédák-ból is). A régi iratokban az is olvasható, hogy 1743-ban Zombának már saját parókiája volt. Az evangélikusoknak viszont megtiltották az istentiszteletek tartását. Eleinket nyilvánvalóan ez az intézkedés ösztönözte az áttelepedésre. Zombáról való eljövételünk meghatározó mozzanatai közismertek. Többek között az is, hogy Döry Ignác levélben igazolta: a zombai lutheránusok nem örökös jobbgyok, hanem szabadon költözhető árendások.

Így, több mint 250 évvel az esemény után valami új, eddig észre nem vett adatot szerettem volna találni a régiék mellé, mely tovább erősítené eltelepülésünk közös történetét. Nem ez történt.

Az irattárban az igazi meglepetés a *Historia Domus* lapjairól tárult elem. Nevezetesen Döry Frigyes 72 éves közbirtokos 1880-ban írásba tett visszaemlékezése, mely az alábbiakban betűhíven olvasható: „Hallám, hogy Zomba a mohácsi vész előtt *Lutheranus lakosokból állott, ezek innét ki-*



zavartattak, s Orosházára költöztek, ide vivén magukkal templomuk harangját is, melyen magában is olvashatók-e szavak: »A zombai ecclesia harangja«. Ezek után jöttek a Ráczok s ezek foglalták el e helyet...»

Bevallom, hogy Zombáról való eltele-

pülésünk történetét ismerve erre a bejegyzésre nem voltam felkészülve. Olvasás közben észrevétlenül sokasodtak bennem a kérdések, s aggodalmam a szöveg teljes ismerete után sem oszlott el. Sőt, mi tagadás, megerősödött bennem a felismerés, hogy a közös történelmünket érintő szöveg hiteltelen. De mivel a leírtakon nem áll módunkban változtatni (akárcsak egy felhő állásán), tudomásul kell vennünk, hogy a nyilvánvaló tévedéseken alapuló új ismereteinknek nem fogjuk hasznát venni. További felhasználásuk csak tetézná a hibát.

Egyébként is, a bizonytalan hosszúságú idő vagy távolság meghatározására a régi szólásmondás illik: „az ördög mérte, elszakadt a lánc.” Isten óvja a kései kutatót!

De vajon milyen, bennünket érintő tévedéseket állít ez a bevallottan hallomásból született visszaemlékezés? Nem kevesebbet, minthogy a mohácsi vész (1526) előtt Zomba lutheránus lakosokból állott volna. Ennek még a feltételezése is abszurd. Mivel ekkor még nem voltak lutheránus gyülekezetek. Luther Márton 1517-ben szögezte ki a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 pontot. Mindez ugyan a mohácsi vész előtt történt, de ezt az időpontot a reformáció kezdetének tekintjük, Luther Mártont pedig az evangélikus egyház megalapítójának. Ilyenformán Zombát ekkor még nem lakhatták lutheránusok, következésképpen elzavarni sem lehetett őket. Sem Orosházára, sem máshová. Ha ezt a tételt hitelesnek fogadnánk el, az azt jelentené, hogy evangéli-

kus vallású eleink nem 1744-ben keltek útra Zombáról Orosházára, hanem a mohácsi tragédia bekövetkezte előtti bizonytalan időpontban, feltehetően jó 200 évvel korábban.

Ezzel együtt a harang ügye sem áll jobban. Amennyiben a magukkal hozott kisharangon a Dőry Frigyes által megadott: „*A zombai ecclesia harangja*” felirat szerepelt, akkor kézenfekvő dolog lenne arra a következtetésre jutnunk, hogy nem ugyanarról a harangról van szó. Ugyanis az eleink által Zombáról magukkal hozott kisharangon a következő felirat olvasható: „*Joseph Stein- stoch gos mich in Ofen.*” (Steinstoch József öntött engem Budán). Ez a harang került 1744-ben Zombáról Orosházára, mely tényt eleink a harang másik oldalára vésett szöveggel meg is kívánták erősíteni: „*Camp Eccl. Orosháza in Com Bek 1744.*” A szöveg egyik lehetséges megfejtése: „*A gyülekezet harangja, Orosháza, Békés megyében 1744.*”

Így a *Historia Domus*ban a harangra vonatkozó bejegyzés szintén nem fogadható el hitelesnek. Ez a többszörösen szóba hozott harang az orosházi evangélikus egyház legrégebbi tárgyi emléke, amely 162 évig szolgálta a gyülekezetet és Orosházát, majd 1906-ban megrepedt. Napjainkban pedig az evangélikus templom oltártere közelében őrzi a történelmet.

A kutató – ha munkába kezd – mindig úgy érzi, hogy a történelem kapujában áll. Ritka olvasmánynak számítottak a kezembe került régi anyakönyvek is. Közülük kettőbe lapoztam bele: az 1833-as kereszte-

lési és az 1838/39-es házassági anyakönyvbe. Kíváncsivá tett, hogy a Zombáról 1744-ben „kizavart” evangélikusok után közel 100 évvel találhatók-e az anyakönyvekben evangélikus vallású bejegyzések. Az említett korból való anyakönyvek tanúságtétele szerint kevés számban ugyan, de előfordultak.



1. „*A Zombai Anya-Megyének 1833-as Anya-Kereszt könyvének*” bejegyzésében egyes házasságból „*Szent Mihály hava (szept.) 25-én d.u. 3 óraker született Anna, akinek – Attya: Szíjjártó Ján. Harcsi kovács Mester katolikus. Anyya: Ágostai vallástételt követő Boldog Judit.*”

2. „*A Zombai Egyházi Anya Megyének 1838-dik Esztendőben íratatni kezdett Házassági Anya Könyvébe*” (1838–1863) két vegyes házasságot jegyeztek be. 1838. évi 36. folyószámon:

– „*Mindszent hav. (okt.) 9. regveli 9 óraker: Plagányi Mihály nőtelen lakik Tabodon, Ágostai vallást követő 50 esztendős kanász házasságra lépett Zombán lakozó Kelemen Erzsébet Római Katolikus 24 esztendős hajadon árva leánnyal, kinek Attya volt: Kelemen János, Anyya pedig: Hentsik Katalin. Zombai tanuk: Föczény András takácsmester és Marsai János földműves katolikusok.*”

– 1839. „*Huszár György Savanyómalmában [az elnevezés a kutatás során tisztázatlan maradt – V. A.] Római katolikus 20 esztendős molnár legény – Deer Katalin ugyan savanyómalmi Ágostai vallást követő 20 esztendős szolgálóval, kinek Attya: Deer Miklós, Anyya pedig Jein Magdolna 1839. Böjtelő hava (február) 7. reggeli 10 óraker házasságot kötöttek. Tanú: Hetik György Kéty, Ágostai hitvallású.*”

Summa: A fenti években az ágostai vallást követők Harcz, Tabod, Kéty helységekből valók voltak, s őket a zombai anyakönyvekbe jegyezték be.

Áldott húsvéti ünnepeket kíván az olvasónak:

VERASZTÓ ANTAL

A régi képeslapok a szerző gyűjteményéből származnak.



Levéltárunk kincseiből XXIX.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1834. évi bejegyzéseiből

Az 1834. esztendőben mindössze két eklézsiagyűlést tartottak, azonban így is képet kapunk arról, hogy mi foglalkoztatta a korabeli lakosság többségét jelentő Orosházi Evangélikus Egyházközség presbitériumát.

A március 12-én megtartott gyűlés első napirendi pontjaként megvizsgálták az eklézsia kurátorának (az egyházközség anyagi ügyeit felügyelő választott vezetőnek), Csizmadia Andrásnak az 1833/34. esztendőről készített számadásait. Megállapították, hogy az minden szempontból „*tökéle-*

tesen megfelelt”, így a kurátor „*a további Felelet terhétől felmentetett*”. Ennek ellenére Csizmadia András a hat évig közmegelegedésre viselt tisztségéről lemondott. Utódjául Csete Ferencet választották meg, aki elvállalta a feladatot és „*szokás szerint meg is hiteltetett*” [letette az esküt – K. O.].

A presbiterek neveit feljegyezték: 1. Patkai András, 2. Német István, 3. Fehér Mihály, 4. Csizmadia András, 5. Csizmadia János, 6. Tóth Ferenc, 7. Szabó János, 8. Horváth Pál, 9. Pusztai Ádám, 10. nemes Jankó Mihály, 11. nemes Kunos István, 12.

Sinkó György, 13. Szendi Horváth István, 14. Szilasi Horváth György, 15. nemes Kis Ferenc, 16. Jároli József [betoldva: 1835. március 12-én választottak és fel is esküdtettek: 17. Göndös István, 18. Vági Mihály, 19. Iványi János, 20. Sente Szalay János].

Feltették a következő kérdést, hogy a mezőberényi iskolának hány köből búza adasson? Megállapodtak abban, hogy az eklézsia granáriumból [magtár] két köből búzát adjanak.

Nagy horderejű döntés volt az, hogy „*az újonnan felállítandó két Oskoláknak és Rec-*

torialis Lakházakhoz [tanítói lakások] szükséges mintegy 300 000, azaz háromszázezer téglának a kiegészítése iránt jó előre szükséges lenne a rendeléseket megtenni, nehogy később a téglák hiánya miatt az építés félbemaradjon. Felkérték az eklézsia kurátorát, hogy intézkedjen a téglák kiegészítéséről, hogy azt az „Ecclesia Pénztárának lehetséges megkímélésével, még ezen Esztendőbe ki égettesse”.

Megállapították, hogy a helybéli iskolákban rendszeresített nagyobb katekizmus [az evangélikus vallás legfőbb tételeinek kifejtése kérdés-felelet formájában] végképp elfogyott. Így elhatározták 1000 példányban való kinyomtatását. „Ennek leendő Eszközlésére Tiszteletes Mikolay Úr a Gyűlés által illendően megkérte”.

A november 24-ei közgyűlésnek mindössze egyetlen napirendi pontja volt: Csete

Ferenc kurátor azt a kérdést vetette fel, hogy a malomvámbelei kása köble milyen áron adasson el? 16 forintban egyeztek meg, de megjegyezték, „*hogy az eladandó mennyiség csupán helybéli Lakosoknak adattasson és csak a Vevőnek, tulajdon Házi szükségére*”.

KOSZORÚS OSZKÁR



E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akie egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, es-

Fotóalbum

küvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják diplomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülneünk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmaink-

ról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Felüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét. Kérjük Olvasóinkat, hogy juttassanak el egy jól másolható, érdekes képet a lelkészi hivatalba (Orosháza, ThékE. u. 2.).



A szentotornyai Evangélikus KIE (Keresztény Ifjúsági Egyesület) tagjai 1939/1940-ben.

Felső sor: Csapó Sándor könyvtáros, Csapó István pénztáros, Kiss Sándor titkár, Koszorús Oszkár segédlelkész és ifjúsági vezető, Csapó József elnök, Ádász Antal alelnök, vitéz Kovács Ernő karnagy, Zana István.

Második sor: Szokolai Sándor, Madarász Lajos, Verasztó Lajos, Görbics István, Szentiványi Sándor, Násztor János, Szűcs Bakonyi János, Kiss Ferenc. Harmadik sor: Pető Ferenc, Ravasz Lajos, Zana Sándor, Csik Lajos, Likovszki Antal, Kiss Imre, Szerle Imre, Lövei Pál.

Alsó sor: Szokolai István, Juhász József, Szlopóczki István.

A keresztelő lelkész neve: Székács József

VIII. rész

A lábbi írásunkban válogatást nyújtunk át olvasóinknak a 19. század legnevesebb orosházi szülötté, Székács József (1809–1876) első pesti magyar evangélikus lelkész, majd püspök 1872-től 1873. április végéig terjedő keresztelési szolgálataiból. Láthatjuk azt, hogy Székács kikerült személyes kapcsolatba mint szülőkkkel és keresztiszülőkkkel. A fenti időszakban keresztiszülőként – többek között – ott állt az oltár előtt gróf Lónyay Menyhért miniszterelnök, Paulay Ede színművész, Szigligeti Ede drámaíró és Jókai Mór író, a magyar romantikus próza legkiemelkedőbb képviselője is.

A pesti Deák téri keresztelési anyakönyvi bejegyzéseket szöveghűen, dőlt betűvel tesszük közzé. A sorszámot követően a születés és a keresztelés időpontja szerepel. A szereplőkről szóló főbb tudnivalókat egyéb forrásokból vettük.

– 1872/9. sz. – jan. 12.–jan. 21. – *A keresztelt neve: István József–Mário – fi, törvényes – Szülők: Balassa István ügyvéd és egyh.*



Szeniczey Ödön

felügyelő és hitvese, sz. Szeniczey Jozefa – Lakhely: Pest, Terézvár. Balassa ház a Váci úton – *A tanuk neve és jelleme: Bésán József birtokos, Szeniczey Ödön orsz. képviselő és*

neje, sz. Geist Ilona – A keresztelő lelkész: Székács Józ.

Balassa István (1816–1877) ügyvéd, Balassa Pál (1812–1858) orosházi lelkész testvéröccse.



Lónyay Menyhért

Szeniczey Jozefa (1840–1918).

Szeniczey Ödön (1838–1917) földbirtokos, országgyűlési képviselő, Deák Ferenc keresztfia.

– 1872/24. sz. – jan. 21.–mart. 10. – *A keresztelt neve: Valerie Emília Irma – nő, törvényes – Szülők: Földváry Miklós földbirtokos és képviselő és neje, szül. Kappel Malvina – Lakhely: Pest, Lipótvár. Bálvány utca 3. – A tanuk neve és jelleme: Gr. Lónyay Menyhért miniszterelnök és hitvese, sz. Kappel Emília, Kappel Frigyes magányzó – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Földváry Miklós (1831–1885) földbirtokos, országgyűlési képviselő.

Kappel Malvina (1844–1915).

Lónyay Menyhért, gróf (1822–1884) politikus, publicista, miniszterelnök, az MTA elnöke.

Kappel Emília (1825–1888).

– 1872/29. sz. – febr. 12.–mart. 24. – *A keresztelt neve: Carolina Augusta – nő, törvényes – Szülők: Liedemann János Sámuel kereskedő és hitvese, született Zsigmondy Vilma – Lakhely: Pest, Lipótv. Korona utca 3. sz. –*

A tanuk neve és jelleme: dr. Schulek Vilmos tanár és Posewitz Berta kisasszony – A keresztelő lelkész: Székács Józ.

Dr. Schulek Vilmos (1843–1905) orvos, szemész, sebész, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja.

– 1872/36. sz. – márczius 17.–április 2. – *A keresztelt neve: Miklós Ede Tamás László – fi, törvényes – Szülők: Zmeskal Dezső színész és neje Albisi Anna – Lakhely: Pest, Belu. Újvilág utca. 6. sz. – A tanuk neve és jelleme: Paulay Ede színész és neje, Gvozdanovics Júlia, Ambrózy Tamás és neje Zmeskal Mária – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Zmeskal Dezső (1849–1884) színész.

Albisi Anna (1851–1873) színésznő, a kolerajárvány áldozata.

Paulay Ede (1836–1894) színházi rendező, 1878-tól 1894-ig a Nemzeti Színház igazgatója

– 1872/117. sz. – okt. 6.–nov. 5. – *A keresztelt neve: Ervin Lajos Ferencz – fi, törvényes – Szülők: Stephani Lajos a légszesztársulat igazgatója és neje, sz. Rózsa Franciska – Lakhely: Pest, Józsefv. Légszeszgyár – A tanuk neve és jelleme: Rózsa Lajos, az angol–magyar bank igazgatója, b. Schönfeld Antal cs. kir. tábornok, mint özv. Stephani Albertina asszony helyettese – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Stephani Lajos (?–1907) mérnök, holttestét Fülekre szállították.

Schönfeld Antal, báró (1827–1898) tábornok.



dr. Schulek Vilmos



☞ – 1872/118. sz. – okt. 24.–nov. 10. – *A keresztelt neve: Béla Károly – fi, törvényes – Szülők: Lovik Adolf jogtudor, köz- és váltóügyvéd és hitvese, szül. Radler Mária asszony – Lakhely: Pest, Lipótvár. Bálvány utca 3. szám – A tanuk neve és jelleme: Jurenák Károly ügyvéd és neje Schindler Mária asszony – A keresztelő lelkész: Székács Józ.*



Paulay Ede

Lovik Adolf (1830–1883) jogtudós.

Jurenák Károly (1822–1911) ügyvéd, a pozsonyi Jurenák-kastély örököse.

– 1873/11. sz. – 1872. nov. 13.–1873. jan. 19. – *A keresztelt neve: Béla – fi, törvényes – Szülők: Jelenik Zsigmond főorvos és neje, szül. Fabiny Ilona – Lakhely: Pest, Belváros, Váci utca 21. – A tanuk neve és jelleme: Eisert Tivadar kereskedő és Pospesch szül. Ganz Jozefa asszony – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Jelenik Zsigmond (1830–1902) orvos, kórházigazgató.

Fabiny Ilona (1852–1903), 1867-től Jelenik Zsigmond felesége.

Ganz Jozefina, Ganz Ábrahám (1814–1867) svájci származású vasöntőmester, a magyar nehézipar egyik megteremtője és Heiss Jozefa lánya.

– 1873/17. sz. – jan. 10.–febr. 4. – *A keresztelt neve: József Lajos Aladár – fi, törvényes – Szülők: Hornyánszky Viktor nyomdatulajdonos és hitvese, szül. Skita Francziska – Lakhely: Pest, Lipótvár. Bálvány utca 20. szám. – A tanuk neve és jelleme: Schneider József kereskedő és hitvese, szül. Möschanzky Zsuzsanna – A keresztelő lelkész: Székács József.*

Hornyánszky Aladár (1873–1939) evangélikus lelkész, pozsonyi evangélikus teológiai tanár.

Hornyánszky Viktor (1828–1882) újságíró, nyomdatulajdonos. Igen komoly szerepe volt az evangélikus könyvek kiadásában.

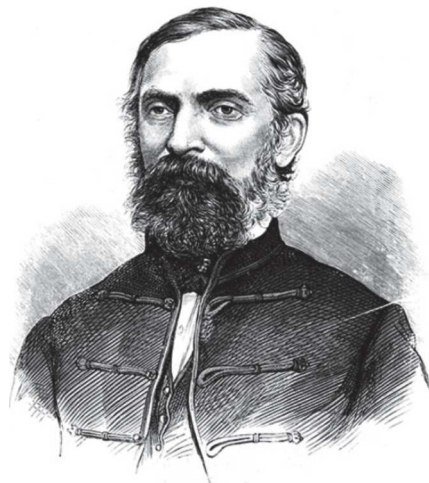
– 1873/21. sz. – 1839. dec. 20.–1873. febr. 11. – *A keresztelt neve: Reich Fanny asszony, eddigi izraelita, Reich Mátyás és Fleischner? lánya, czélszerű oktatás után a keresztelésben megkereszteltetett, s a keresztelésben Fanny nevet nyert. – Lakhely: Pesten – A tanuk neve és jelleme: Székács Józsefné és Kecskeméty Aurélné asszonyok. – A keresztelő lelkész: Györy Vilmos orosházi lelkész, Székács Józsefhelyett.*

Györy Vilmos (1838–1885), aki 1862–1876-ig orosházi lelkész volt, feltehetően apósának, Székács Józsefnek segített be a szolgálatba.

– 1873/27. sz. – 1872. dec. 26.–1873. febr. 23. – *A keresztelt neve: János Sámuel Frigyes – fi, törvényes – Szülők: Schulek Frigyes építészeti tanár és neje, sz. Riecke Johanna – Lakhely: Pest, Terézvár. Király utca 45. sz. – A tanuk neve és jelleme: Liedemann Sámuel kereskedő, Riecke Márta hajadon Schulek Vilmos kolozsvári tanár és Riecke Mária hajadon. – A keresztelő lelkész: Székács Józ.*

Schulek János (1872–1948) építészmérnök.

Schulek Frigyes (1841–1919) építész, műegyetemi tanár, az MTA tiszteletbeli tagja.



Szigligeti Ede

Schulek Vilmos (1843–1905) orvos, szemész, sebész, egyetemi tanár, az MTA rendes tagja.

– 1873/30. sz. – jan. 22.–febr. 23. – *A keresztelt neve: Olga Jolán – nő, törvényes – Szülők: Liedemann Rezső kereskedő és hitvese, sz. Zsigmondy Róza Gizela asszony – Lakhely: Pest, Lipótvár. Gyapju utca 3. sz. – A tanuk neve és jelleme: Zsigmondy Béla mér-*

nök és Grissza Jolán hajadon – A keresztelő lelkész: Székács Józ.

Zsigmondy Béla (1848–1916) gépészmérnök, kútfúró és hidépítő.



Jókai Mór

– 1873/31. sz. – február 12.–február 26. – *A keresztelt neve: Tivadar – fi, törvényes – Szülők: Légrády Károly József nyomdatulajdonos és neje Légrády Mária – Lakhely: Pest, Nádor u. 6. sz. – A tanuk neve és jelleme: Krausz Tivadar mérnök és Pollák Tivadar nyomdavezető, Légrády Berta és Erzsébet hajadonok – A keresztelő lelkész: Székács Józ.*

Légrády Tivadar (1873–1906).

Légrády Károly, 1867-ig Pollák (1834–1903) lapkiadó és szerkesztő, politikus, a Pesti Hírlap alapítója.

– 1873/35. sz. – jan. 30.–mart. 3. – *A keresztelt neve: Kálmán – fi, törvényes – Szülők: Tirtsch Kálmán hírlapíró és neje, született Szigligeti Aranka – Lakhely: Pest, Józsefv. Bodzafa u. 19. sz. – A tanuk neve és jelleme: Szigligeti Ede, Jókai Mór és ezek nejei, Tirtsch István – A keresztelő lelkész: Székács Józ. A jegyzet rovatban: †1875. októb. 29.*

Törs Kálmán, született Tircs (1843–1892) ügyvéd, író, hírlapíró, országgyűlési képviselő.

Szigligeti Ede (1814–1878) drámaíró, színpadi rendező, az MTA levelező tagja.

Jókai Mór (1825–1904) író, költő, a romantikus prózairodalom legkiemelkedőbb magyar képviselője, az MTA tagja.

KOSZORÚS OSZKÁR



Nehéz megszólalni

Szinte biztosra veszem, hogy most én vagyok az utolsó, cikkét leadó ember. Nem mintha nem lenne számomra, számunkra elegendő téma manapság, csak valahogy most minden olyan más.

Nehéz idők jöttek, és nehéz ilyenkor megszólalni, a közösség tagjaként, szolgálatban levőként valami okosat mondani. Olyan időket élünk, amire még talán a legidősebbek sem emlékeznek.

Néhányan tőlem kérdezik, hogy mit gondolok, miért történt mindez? Hol rontottuk el? Mit ír erről a Biblia? Mit tehetnek önmaguk és környezetük védelmében? Imádkoznánk-e értük?

A közmédia minden fontos tudnivalót közöl, és jól tesszük, ha betartjuk az utasítá-

sokat. Ezeket a mi érdekünkben hozzák. A kérdések válaszok után kiáltanak. Mi az egyház, a gyülekezet, a gyülekezeti nővér válasza?

Úgy vélem, hogy adekvát választ most nem talál itt az olvasó, de talán jó irány lehet az egymásért érzett felelősség. A járványügyi rendelkezések betartása miatt sokan kerültek nem mindennapi helyzetbe, beszorítva otthonaikba.

Gyülekezetünk egyik válasza, hogy háztól házig segítséget nyújthatunk a bevásárlásban, az ügyintézésben a magukra maradtoknak. Heti két alkalommal működik ez az új helyzetre szabott kezdeményezés (élelmiszerbeszerzés, gyógyszerkiváltás, postai befizetések jöhetnek szóba).

Kedden és csütörtökön várjuk a megrendeléseket a gyülekezeti nővér telefonszámán: +36 20/775-3912. Kiszállítás szerdán és pénteken van.

Gyógyszerkiváltás esetén tanácsos az e-recept használata. Kérjük, figyeljenek arra, hogy milyen gyógyszereket kérnek, mert feleslegesen ne vásároljunk.

A másik válasz pedig egyházközségünk honlapján, a média nyilvánosságán látható: istentiszteleti alkalmakat közvetítünk kapaszkodóként, kéznújtásként továbbra is mindenkinek.

**SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér**

Levéltárunk 2019. évi krónikája

Orosházát 1744. április 24-én – tehát már két és háromnegyed évszázada – alapították a Tolna megyei Zombárol, majd a Dunántúl más tájairól elüldözött, evangélikus vallásukhoz ragaszkodó jövevények. A keresztelési és az esketési anyakönyveket – melyeket kezdettől fogva vezették – ma is őrizzük, a halotti anyakönyvek azonban csak 1771-től maradtak ránk. Ugyanakkor jegyzőkönyvek 1818-tól, az irattári anyag pedig 1861-től található meg levéltárunkban.

A 2019-es évben 61 kutatót regisztráltunk, akik 177 esetben fordultak meg levéltárunkban és 1393 dokumentumot tanulmányoztak. A kutatók témák igen szer-teágazók voltak. A legtöbben Orosháza történetének egy kis szeletével foglalkoztak, írtak középiskolai, főiskolai, egyetemi dolgozatokat. Többen kerestek forrásokat a 275 éve alapított Orosháza történetéről, a helyi evangélikus egyházközségről, az evangélikus iskolákról, a hiteltről, de ugyanúgy a város képzőművészeti emlékeiről és a helyi sport történetéről. Van kutatónk, aki hosszú évek óta keresi a bélyeges téglák gyártásáról szóló dokumentumokat, más pedig a helyi vaskereskedések múltját törekszik megismerni. Volt olyan érdeklődőnk, aki Nagyszénás és a szomszédos Királyság, más

pedig Csanádapáca történetének emlékeit igyekezett feltárni.

Látogatóink többsége – mintegy 47 fő – orosházi származású evangélikus őseit kereste. A helyi lakosokon kívül a legtöbben

terneten, telefonon, mobilon, néhányan külföldről is. A felmenőiket kutató, Amerikában élő Kocsondi család három tagja személyesen is Orosházára érkezett, ugyanígy Marosvásárhelyről és Svájc-ból is gyakran kértek adatokat a Bánszky és a Vantara leszármazottak. Egy pozsonyi kutató Czinkóczy János egykori orosházi segédlelkész munkássága után érdeklődött.

Néhány familia, akiket leszármazottaik kutattak: Baranyai, Berta, Blahó, Blaskó, Bokor, Czikora, Csete, Csizsár, Dénes, Fodor, Füvesi, Gál, Györgyi, Győri-Dani, Hári, Hegedűs, Hegyi, Horváth, Iványi, Jankó, Jantos, Juhász, Kálmán, Király, Kis, Kocsondi-Németh, Láncki, Leszich, Molnár, Mórocz, Navota, Németh, Páli, Podmaniczky, Rajki, Rajki-Tóth, Sín, Sitkei, Süle, Szabó, Szemenyei, Szentiványi, Szilasi-Horváth, Szokolai, Tompa, Torda, Tóth, Valaczkai, Varga stb.

Néhány, hozzánk is belátogató kutatóról tudunk, aki előfizetett az *Őskereső* anyakönyvi adatbázisra.

KOSZORÚS OSZKÁR



Budapestről, Szegedről, Nagyszénásról, Nagymágocsról és Szolnokról érkeztek.

A legkülönbözőbb kérdésekkel – legálább 30-40 fő – fordult levéltárunkhoz in-

Levéltárunk a koronavírus-járvány miatt jelenleg zárva tart, de várjuk a jobb időket.

Böjti gondolatok a diakóniában

„Urunk, Istenünk! Segíts, hogy a ma kezdődő böjti időszakban rátekinthessünk Jézus útjára és megértsük, mit jelent az ő áldozata. Add, hogy ezekben a húsvét előtti napokban önmagunkat is jobban megismerjük, és szavainkat, cselekedeteinket Jézushoz igazítsuk!”

A természetben is megérkeztek a minden évben ismétlődő változások. A templomkertben már kinyílt a hóvirág, a kertünk tele jó illatú ibolyával, zöldellenek a fák, minden a természet újjáéledését jelzi. Befejződtek a nagy farsangi mulatozások, kezdetét vette a böjt időszaka.

Gyermekkoromban elődeink a nagyböjt idejének mondták ezeket a heteket. Ez természetesen nem csak az étkezéssel volt kapcsolatos, az emberek már áhítatos lélekkel készültek a Krisztussal történt eseményekre. Ma sincs ez másként a keresztény emberek életében. A bibliaolvasó hozzásegít a böjti történet nyomon követéséhez, igéi napról napra felidéznek Jézus útját, és az ő csodálatos tetteiről, tanításairól írnak. Szinte látni vélem azt a hatalmas tömeget, amely követi őt útján. Tarts velem te is, testvér! Járjuk végig veled az utat mi is! Lásd, amikor gyógyít, és azt, amikor hitre szólítja fel az embereket. Képzeld magunkat a hozsannázó tömegbe a virágvasárnapi úton, kövessük őt Jeruzsálembe! Ez talán segíteni fog azoknak is, akik szunnyadó hittel, néha kétkedve fogadják a történeteket. Látva Jézus bevonulását, az őt ünneplő tömeget, lélekemelő ez a látvány, de tudjuk az utána következő eseményeket, ahogy gondolatban tovább megyünk.

Engedje meg az olvasó, hogy egy személyes élményemet megosszam! Sok évvel ezelőtt Kőszegen töltöttem néhány napot, s az útikönyv felhívta a figyelmet a Kálváriahegyre, mint kirándulólhelyre. Láttam már előtte is a katolikus templomok falán a kálvária történetét, de ennek az útnak az emléke egy életre belém vésődött. Elindultam a hegyi ösvényen. Minden fordulónál kis kápolnaszerű talapzaton a nagypénteki események domborművei, stációi kerültek szemem elé. Követve a bibliában olvasható eseményeket, sorban fel a templomig. Sajnos a templom már használaton kívüli állapotban magasodott az ég felé, előtte a három keresztfával. Mély megrendüléssel álltam ott egy ideig, és addig még fel nem fogható hittel éreztem és éltem át a nagypénteki borzalmakat. A körülöttem levő nagy csendben fülemben csengett az ének: „*Megállok csendben keresztfádnál, És lehajtom néman fejem. Tehozzád jöttem, mintha várnál, Én Megváltóm, egyetlenem. Te, aki értem is szenvedtél, S a Golgotán megfeszítettél, Könyörülj rajtam!*” [EÉK 207]

Hálát adtam az Úrnak hozzám és az emberiséghez való szeretetért, Jézus nagy áldozatáért, amit értünk, bűnösökért elszentvedett. Nekünk, a ma embereinek azért könnyebb az út, mint az őt odakísérőknek, mert mi tudjuk, hogy a keresztfa nem a végét jelenti. Utána jön a nagy csoda, húsvét hajnala, az üres sír: Jézus feltámadt. A lélek kissé megnyugszik: értem, értünk, az emberekért történt ez a nagy áldozat, hogy ne kerüljünk kárhozatra. Ezek az emlékek elevenen élnek bennem, irányítanak a böjti napokon, és ezzel az érzéssel várom a húsvéti feltámadást.

Testvér, ha velem jöttél, remélem, te is megerősödtél hitben, és naponta köszönetet mondasz az Úrnak, aki megszületett Fiát adta az üdvösségünkért!

Ezekkel a gondolatokkal indultam a diakóniai összejövetelre. Az áhítat után ismét szóba kerültek az általunk látogatott testvérek, akik nagy örömmel fogadták a karácsonyi ajándékunkat. Sajnos ezt idén húsvétkor a kialakult járványhelyzet miatt nem tudjuk megismételni, de lélekben minden testvérünkkel együtt vagyunk és szeretettel, aggódva gondolunk rájuk.

Az otthonokban szerető gondoskodás mellett továbbra is rendszerese az istentiszteletek. Nagy öröm számunkra, hogy a létszám gyarapodik. Egyre többen igénylik Isten igéjének hallgatását.

Itt kívánom Isten áldását és szeretetét a szervezők munkájához. Adjon majd nekik sok erőt és kitartást a folytatás ishoz!

Mi így készülünk a húsvéti ünnepekre. Reménykedünk, hogy az egész világon végigsöprő járvány nem korlátozza majd a hívőket és telve lesznek a templomok, hogy hálás szívvel zengjen újra az ének:

„*Győzelmet vettél, ó, Feltámadott!
Dicsőséggel fényes a diadalod!
Magas égből szállt le angyali követ,
Hogy elhengerítse a nehéz követ.
Győzelmet vettél, ó, Feltámadott!
Dicsőséggel fényes a diadalod!*
[EÉK 388]

Ezúton kívánok mindenkinek áldott feltámadási ünnepeket!

KOVÁCS TIBORNÉ

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak
(felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elviteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzetűtől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon) lehet.

MAGYAR KÖLTŐK

REMÉNYIK SÁNDOR: Pilatus

János evang. XIX. 22

A pörnek vége. Elvégeztetett...
Véres a kereszt tövében a fű.
A helytartóban forr a néma düh
S egy gondolat tépi a másikat.

„Rongy csőcselék, én unlak titeket,
Unom a vágyatok, a hitetek,
A papjaitok ragyogó ruháját,
A mellükverő messiásokat,
A nap hevét ez átkos ég alatt,
A zagyva szókat, buja színeket,
És magamat és uramat, a császárt,
Ki bíróvá tett ilyen nép felett.

„Feszítsd meg!” üvöltötték a fülembé.
Amíg unottan odalöktem nekik.

Szegény bolond! Pedig csak álmodott,
Csak álmodott egy létráról az égig.
Csak álmodott, de ezeknél tán szebben.
Már szürkül fenn a Koponyák hegye –
Vajjon álmodik-e még a kereszten?

Valamit szólt nekem az igazságról,
Azután némán vérzett, ragyogott.
Gúnynal kérdém: az igazság micsoda?
Felelé: „én vagyok”.

Eh, hát kicsoda nekem ez az ember?!

A csőcselék morajlott mint a tenger,
Én untam, untam amazokat, ezt is.
Egy messiással több vagy kevesebb,
Pilatus lelke nem lesz nehezebb
És könnyebb tán ez istenverte föld,
Untam a dolgot. Odalöktem. Vége.

„De jaj! vajjon kire szállott a vére?!”

Az alkony megy, az est, az éj leszáll,
De a helytartó nyugtot nem talál.

„Feszítsd meg!” üvöltötték a fülembé

És nekem nem volt elég fegyverem,
Nem volt elég lándzsásom odakünn,
Vagy – vagy üres volt talán a szívem?
Eh mit bánom én, a bölcs szív üres,
Bús madarak, el a szívről, hess!

„Feszítsd meg!” üvöltötték a fülembé.
Mi közöm hozzá? feszítsétek hát,
Te véres kezű, szennyes csőcselék,
Feszítsd, feszítsd meg hát a Messiást!
Él-e, meghal-e, egy marad az átok,
Isten se váltja meg ezt a világot.
Mi közöm hozzá? Feszítsétek hát!
Vigyétek! – Vitték. A kereszten holt.
Ki tudja, talán mégis király volt!”

Csend most. De hallga! most az éj kopog,
Pilatus pitvarában a papok.
„Uram, mi véled egyet így nem értünk,
Ahogyan írtad, botránkozás nekünk,
Rexnek, Uram, csak ő mondta magát,
Nem készítetted jól a Golgothát!”

Ni, milyen furcsa rőt láng a szemén!
Ím kővé vált a nádszál: oly kemény.

(Odafenn csendbe hallgat a kereszt.)
Pilatus nő, ahogy beszélni kezd:
„A Messiástok megmenteni késtem,
De négy betűt a keresztjébe véstem,
E négy betű az én becsületem,
Hajótöröttségem utolsó roncsa,
Hitetlen hitem, büszke makacsságom,
Egy akarat az akaratlanságon.

E négy betű az én becsületem.
Hadesre! ez a négy betű marad!
Ha alá kéne temetnem e várost,
Rómát, az Imperatort, magamat:
E négy betű az én becsületem!

Papok, zsidók, hozzátok szólok nyiltan,
Halljátok: amit megírtam, megírtam.”

Benn csönd, de künn az éj zsoldárba kezd
S áll a zsoldáros éjben a kereszt

HÚSVÉTI VERSEI

BABITS MIHÁLY: Eucharistia (részlet)

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Óbelőle táplálkozunk.
Őh különös, szent, nagy titok!
Az Istent esszük, mint az őt

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
húsát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe – de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az igazság,
másik karja a Szeretet...

JUHÁSZ GYULA: Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szívéen pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Húsen, szomorún a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az árva,
Judás se szól, csak apró szeme villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében

Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg
S megszege az utolsó kenyeret!

DSIDA JENŐ: Út a Kálváriára (részlet)

Reszkető, enyhe fény sugárzik.
Egy felhő lassudan megyen.
A lélek fáj, a fény sugárzik.
Valaki ballag a hegyen,
hús homlokáról fény sugárzik
s szemét lehúnyja: – úgy legyen!

Valaki lépked, felfelé tart.
Bozót közt víg madársereg.
Valaki lassan felfelé tart.
Tövirsől vérharmat csepeg.
Valaki fel, a csúcs felé tart,
hogy önmagát feszítse meg.

TÜRMEZEI ERZSÉBET: Elindulni a kereszt alól

Boldog titok: a Golgotán
kezdhetek el minden napot,
megköszönve a meghálálhatatlan,
csodálatos áldozatot
s akkor csupa fény lesz a reggelem,
minden úton ez a fény jár velem.

Hisz bűntéher és gondteher
lehull és ottmarad
a szabadulást hirdető
krisztuskereszt alatt!
Szabad szívvel, kézzel indulhatok,
ha várnak rám az új feladatok.

Biztatóbb, szebb és boldogabb
új reggel lehet-e:
elindulni, mint Isten
megváltott gyermeke,
kinek szíve szeretetről dalol,
a Golgotáról, a kereszt alól.

Fénysugár-híradó

„Velem vándorol utamon Jézus,
Gond és félelem el nem ér.”
[EÉK 459]

I dei évünk is a megszokott módon kezdődött a keddi összejövetelekkel, teázással, sütizéssel, meghitt beszélgetésekkel.

Január 28-án megtartottuk évszázadi közgyűlésünket, amely egyben tisztségváltó is volt, ugyanis klubvezetőnk 5 évre szóló megbízatása lejárt. Most újabb 5 évre választottuk meg egyhangú szavazással Lázár Pálné Marikát, aki eddig is odaadással és nagy szeretettel igyekezett összetartani kis csapatunkat. Áldásos munkáját itt is megköszönve jó erőt, egészséget és kitartást kívánunk további munkájához.

Tekintettel, hogy farsangi időben voltunk, a közgyűlést fánkozással fejeztük be. A finom falatokért hálás köszönet Pleskóné Ibolya családjának, akik önzetlen segítség-

gükkel már sokadszor támogatták közösségünket.

Február 4-ei összejövetelünkön lekváros kenyérral vendégeltük meg tagjainkat, amikoris a fánkozás után megmaradt lekvárt hasznosítottuk.

A hónap folyamán két alkalmunkon is Tessedik Sámuelre emlékeztünk önéletrajzáinak felolvasásával.

Február 25-én Szarvason jártunk, a helyi színház művészeinek előadásában nagyon hangulatos operettgálát láthattunk, melyen 26 fővel vettünk részt.

Március 3-án áhítat előtt és után kokárdakészítést gyakoroltunk, készültünk március 15. megünneplésére.

Két klubtársunk idén töltötte be 80. életévét, őket virággal köszöntöttük...

És itt sajnos egy időre véget ért klubéletünk a járvány miatt. Vezetőink bölcs döntése alapján önként távol maradtunk min-

den bajforrástól, és várjuk ennek a vésznek a végét. E nehéz időszakban mindenkinek önmérsékletet kell tanúsítania, de kerülni kell a pánikot, mert csak arról van szó, hogy így lassíthatjuk a kór terjedését, amit a fertőzöttek 80 százaléka tünetmentesen él át, és a maradék 20 százalék az idős, krónikus betegséggel küzdő ember, akikre veszélyes lehet. Ezért ne menjünk közösségbe, de fogadjuk el gyermekeink, segítők felajánlásait. Foglaljuk el magunkat a kiskertünkben, lakásunkban, s telefonon vagy interneten keresztül tartsunk kapcsolatot szeretteinkkel.

Mindenkinek áldott húsvéti ünnepet kívánok a mielőbbi viszontlátás reményében!

„Soha nincs okom félni a bajtól,
Amíg irgalmas karja véd.”
[EÉK 459]

UJJ TIBORNÉ

Szentetornyai integráció

Befejeződött az EFOP 1.3.7-17 pályázat keretében megvalósult *Szentetornyai integráció* című projekt, mely két évig tartott.

Az előkészítés 2017-ben történt, s még ugyanazon év októberében hirdettek eredményt. A programokhoz hasonló alkalmakat már az azt megelőző esztendőben is tartottunk, de ténylegesen 2018 januárjában kezdtünk, amikor is a pályázat lehetőséget adott arra, hogy még több gyermeket és fiatalt juttassunk el nyári táborokba, kirándulásokra. Létrejötték a helyi közösséget gazdagító találkozások is. A pályázat keretében több száz programot tartottunk két éven keresztül, többet hétről hétre. Ezeket az alkalmakat ez év március közepéig pályázaton kívül is tovább folytattuk (jelenleg a kihirdetett veszélyhelyzet miatt szünetelnek a találkozások). Számtalan kis- és nagycsoportos foglalkozást szerveztünk. Voltak nagyobb létszámú rendezvények is, amelyeken több százan fordultak meg.

A pályázat befejezésével fel lehet tenni a kérdést, hogy hasznos volt-e ez a két eszten-

dő? Úgy gondoljuk igen, hiszen a különböző korosztályok maradandó élmények részesei lehettek. Sok egyházon kívüli embert is sikerült elérnünk a programokon keresztül. A résztvevők között természetesen voltak, akik nem látták a program célját, mely



az integráció volt; ennek értelmezése egyenként eltérő lehet.

Véleményem szerint az integráció nem beolvadást jelent, nem az asszimilációval egyenlő. Sokkal inkább a beilleszkedésre

helyezi a hangsúlyt. Tehát mindenki hozzáteszi a közösséghez azt, amit saját magából adni tud. Krisztusi lelkülettel kell építeni a közösséget.

A különböző etnikumok között akkor valósulhat meg békés egymás mellett élés, ha ki-ki a saját közösségében békében tud lenni embertársaival. Sokszor azok nehezítik meg az együttélést, akik még a saját családjukkal sem tudnak harmonikus módon együtt élni. A kölcsönös elfogadást mindenkinek tanulni kell. A keresztyének között a gögnek, mások lenézésének nincs helye. Pál a filippiekhez írott levelében így fogalmazott: „...alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál.” [Fil 2,3]

A közösségépítő alkalmak 2020-ban is folytatódnak a különböző kis közösségekben. Remélhetőleg a nyárra tervezett kirándulásokat, táborokat és konferenciákat meg tudjuk majd tartani. A szentetornyaiak közül is sokan vennének részt ezeken az alkalmakon.

LACZKI JÁNOS
evangélikus lelkész



Kedves Testvérek!

A járvány időszaka alatt is nagy szükségünk van arra, hogy gyülekezetünk, Lelkészi Hivatalunk működése zavartalan legyen. Ehhez nagy segítséget jelentettek azok az adományok, amelyek az istentiszteletek perselypénzeiből, a hivatalba behozott támogatásokból gyűltek össze.

Mivel templomi alkalmakat bizonytalan ideig nem tarthatunk és a személyes találkozások számát is igyekszünk lecsökkenteni, így kérjük: amennyiben lehetőségük van, úgy a gyülekezet működésére vagy Harangszó újságunkra szánt felajánlásait banki úton, az

Orosházi Evangélikus Egyházközség

11733041-20001034

számú számlájára szíveskedjenek átutalni.

Az adakozók mindennemű támogatását hálásan köszönjük!



Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés volt, az Úr angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: „Ti ne féljétek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek!” Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!” Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte. Ekkor Jézus így szólott hozzájuk: „Ne féljétek: menjetek el, adjátok hírül atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és

ott meglátnak engem.” Amikor az asszonyok eltávoztak, íme, néhányan az őrségből bementek a városba, és jelentették a főpapoknak mindazt, ami történt. Azok pedig összegyűltek a vénekkel, és miután határozatot hoztak, sok ezüstpénzt adtak a katonáknak, és így szóltak: „Ezt mondjátok: Tanítványai éjjel odajöttek, és ellopták őt amíg mi aludtunk. És ha a helytartó meghallja ezt, majd mi meggyőzzük, és kimentünk benneteket a bajból.” Azok elfogadták a pénzt, és úgy tettek, ahogyan kioktatták őket. El is terjedt ez a szóbeszéd a zsidók között mind a mai napig. A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

[Mt 28,1–20]

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Zárt kapus” megemlékezés

A koronavírus-járvány terjedését megelőző intézkedések miatt idén új formában tartottuk meg szokásos március 15-ei iskolai ünnepségünket. A színvonalas diák műsort előző nap videóra rögzítették, és ezt nézték meg a gyerekek az osztálytermekben péntek reggel, Felegyi-Németh Mária iskolalelkész rádiós áhítata után.

A Koncsek Árpádné és Takács Ildikó tanárnők által összeállított színes műsort a

szavaltatok mellett énekes és hangszeres előadás és néptánc is színesítette. Az ünnepség végén a közel harminc szereplő együtt énekelt el a *Nemzeti dal* refrénjét. Megható, szívet melengető pillanat volt ez a mozgalmas műsor lezárásaként.

Ebben az esztendőben a városi megemlékezés is elmaradt, de ennek ellenére volt lehetőség az ünneplésre. Az Orosházi Média munkatársai is rögzítették iskolánk mű-

sort, majd március 15-én levetítették. Emellett az ünnep előzőleg felkért szónoka, iskolánk érettségiző diákja, KrCMSéri János beszédét is meghallgathattuk az Orosházi Városi Televízió csatornáján keresztül és a 10 órai evangélikus istentiszteleten is.

Bár rendhagyó, mégis méltó módon emlékeztünk az 1848-as forradalomra.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

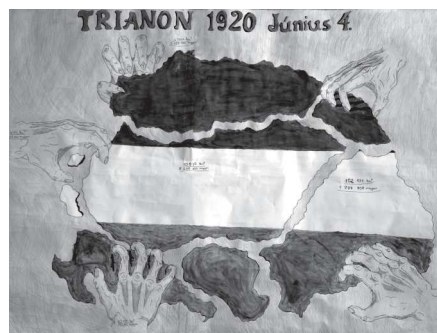


100 éve történt, ma is emlékezünk rá

Iskolánk ebben a tanévben kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a trianoni békediktátum 100. évfordulójáról méltó módon megemlékezzünk.

Első megmozdulásunk volt a Nagy-Magyarországot ábrázoló óriástérkép elhelyezése az épület földszintjén. Ezzel az volt a célunk, hogy diákjaink a hétköznapi rohanásban meg tudjanak állni a térkép mellett, s testközelből megnézhessek, milyen nagy területi veszteség érte hazánkat 1920-ban. A térképre felkerült néhány olyan fotó,

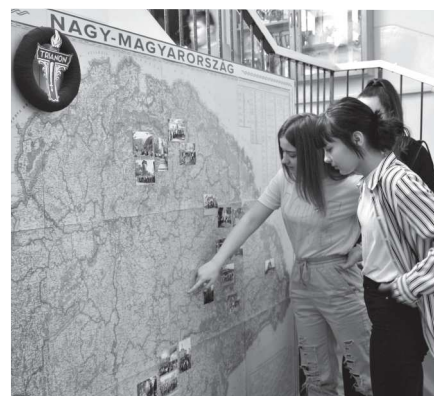
amely diákjainkat és kísérőiket ábrázolja egy-egy olyan helyen, amely mára már idegen állam fennhatósága alá került (pl. Délvidék, Erdély, Partium). Szintén a földszinten kaptak helyet azok a fényképpel ellátott élménybeszámoló-részletek, amelyek a tavaly őszi partiumi kirándulás apropóján



készültek. Olyan gondolatokat emeltünk ki a diákmunkákból, amelyek az út során a magyarság sorsa, jövője, az identitás megőrzésének lehetősége, az átélt élmények kapcsán fogalmazódtak meg a tanítványainkban.

Következő vállalkásunk egy Trianon-kiállítás létrehozása volt. Ennél a békediktátumhoz kapcsolódó korabeli plakátokat helyeztünk el, illetve még olyan tárgyakat is, amelyek a határon túli területekhez köthetők. Így korondi kerámiák (edények, dísz tárgyak), székely hímzett terítők, szatmári szőttes törölköző, népviselet került bemutatásra.

OLÁH RITA
magyartanár,
a humán mk. vezetője



SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

ACSI-imanap

A székács iskola megalapítása óta tagja az ACSI-nak, a Keresztény Iskolák Nemzetközi Szövetségének, mely rendszeresen szervez konferenciákat, továbbképzéseket és mindenféle programot, amivel támogatja a tagiskolák működését.

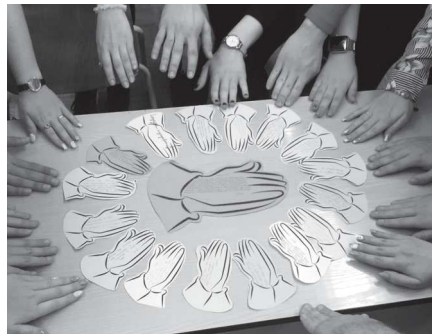
Minden évben szervez *Prayer Dayt* is, azaz imádságnapot, melynek során a keresztény iskolák imádságban gondolkodnak egymásra, másokra. Idén mi is csatlakoztunk a kezdeményezéshez 2020. február 18-án, kedden.

Az osztályok a hitoktatók és az osztályfőnökök segítségével hittanórákon, áhítatokon, osztályfőnöki órákon készültek fel.

Az alsós osztályok közösen alkották

meg imádságukat, köszöneteiket, kéréseiket, amiket felírtak egy összekulcsolt kezeformázó „imádságlapra”.

A nagyobbak már egyénileg hozták létre saját imádságlapjukat, melyre természet-



sen név nélkül kerültek fel a gondolataik. Minden osztály hozzájárult a közös imádsággal létrehozásához, sőt a felnőttek is aktív részesei voltak ennek, mert ők is elkészítették a lapjukat.

Iskolánk rajta van az imádságtérképen, tehát bennünket is az Úr elé vitt valaki a világon, aki látja a kérésünket (<https://www.acsi.org/day-of-prayer#prayer-map>).

Emellett mi is kiválaszthatunk egy-egy országot, intézményt, helyet, akikért imádkoztunk. Lehetett nekik üdvözlőlapot is készíteni, akár virtuálisat is, jelezve: „We prayed for you”.

SCHMITTINGER ANIKÓ
angoltanár

Az Operettszínházban jártak gimnazistáink

Közel 20 éves hagyomány gimnáziumi osztályainkban, hogy a második félévben Budapestre utaznak a diákok. Eredetileg évente váltakozna, hogy az Operaházba vagy a Nemzeti Színházba, az ország e két nevezetes, emblemikus helyére jussanak el a fiatalok. Az évek során ez a terv szervezési okok miatt néha módosult.

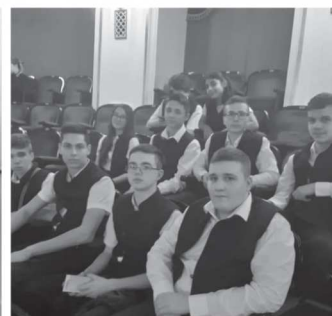
Idén február 14-én az Operettszínházban voltunk, ahol az *István, a király* című rockoperát nézte meg 185 diák (8 osztály osztályfőnökeikkel). A színházban valamennyien az iskola egyenruháját, a Bocskai-mellényt viseltük. (Ezzel általában nagy feltűnést keltünk, és mindig pozitív visszhangja van a színházlátogatók körében a diákok egységes, ízléses megjelenésének.)

És ha már ilyen messzire utaztunk, a programot az osztályok egyéni érdeklődése szerint kiegészítettük. Délután, a színházi előadás előtt az egyes csoportok kiállításokat néztek meg. A Tutanhamon- és a Láthatatlan kiállítás mellett idén a Terror Házába mentek el, ezzel is gazdagítva a tanulmányi kirándulást. A cél a közös élmények szerzése mellett a művelődés és a tantárgyi ismeretek kiegészítése. Az út előtt az osztályfőnökök és az érintett szaktanárok felkészítet-

ték a diákokat a kiállítás- és színházlátogatásra. A viselkedéssel kapcsolatos tudnivalókon túl meséltek például az előadás történe-

téről, témájáról, de a várhatóan felmerülő kérdésekről is beszéltek.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA



SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Szélrózsza-előtalálkozó volt Orosházán

A Magyarországi Evangélikus Egyház két évente rendez ifjúsági találkozót Szélrózsza néven. 2020-ban Gyulát választották helyszínnek.



Ennek a fesztiválhangulatú eseménynek az előtalálkozója volt február 29-én Orosházán, a Székács Evangélikus Iskolában. A rendezvény mottója: „Semmi pánik! – Bizalom Istenben a krízisek és kihívások idején” mindig, most is aktuális.

Az előtalálkozó programjára 180-an regisztráltak, elsősorban Békés megyei evangélikus gimnáziumokból és gyülekezetekből, de érkeztek vendégek az északi és a nyugati egyházkerületből is. A szervezők az or-

szág minden táját képviselték: teológusok és lelkészek irányították ezt a napot.

A Szélrózsza elsősorban a középiskolás és fiatal felnőtt korosztályt kívánja megszólítani, de mindig jönnek a „Szélrózsán nevelkedett” idősebb felnőttek is, akik sokszor elhozják a kisgyermeküket.



A program változatos volt: koncertek, áhítatok, előadások és beszélgetések közül lehetett választani. Itt volt például a Blahoulouisia énekesnője, aki az együttessel már az előző Szélrózsán is részt vett fellépőként.

Az előtalálkozóon szereplő zenekarok közül a MIND a mezőberényi gimiseket takarta, a VoG pedig az orosházi evangélikus ifjúság zenekaraként lépett fel. Érdekesség még,



hogy az előtalálkozó programjában szereplők közt két orosházi származású lelkész is volt: Vincze Délia és Pápai Attila, mindketten a Székácsban érettségiztek. Utóbbi jelenleg a gyulai gyülekezet lelkésze, és mint a nyári találkozó házigazdája, egy meghívással zárta a szombati eseményt.

A kötött programok mellett egész nap kávéház, beszélgetősarok, könyvvásár és elcsendesülési lehetőség várta a résztvevőket.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

A Blind Sticker sikere

Ebben a tanévben is megrendezésre került a KEVIN, azaz a Középiskolások Egyetemi Innovatív Versenye a Budapesti Gazdasági Egyetem szervezésében.

A verseny egy online és egy offline fordulóból állt. Az online forduló feladataiként a Szeva csapat egy közgazdasági kvízt töltött ki, illetve egy bemutatkozó videót készített el, amely a csapatról, az iskoláról és a városunkról szólt. Csakúgy, mint tavaly, a szervezők idén is e-mailben értesítették a jelentkezőket a továbbjutásról. Így a miénkről is.

2020. február 29-én izgalommal telve indult útnak iskolánk csapata a Szolnoki Szakképzési Centrumba. A döntő délelőttjén a csapat szóvivője 1 perces prezentáció-



ban mutatta be a Blind Stickert, a vakok és gyengén látók bevásárlását segítő matricát, melyet a nap folyamán nagyhírű start-up-szakemberekkel, mentorokkal fejlesztettek tovább a délutáni 3 perces bemutatóra.

Végül a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium 10/6 osztályos csapata (Berki Csenge, Lentvorszki Pál, Palacsik János, Veres Zsófi) idén is 2. helyezéssel tért haza. A zsűritagok a verseny végén külön megdicsérték csapatunkat, kiemelve a példaértékű társadalmi szerepvállalást tanúsító innovatív ötletet, a Blind Stickert.

KIRÁLY OLGA
osztályfőnök

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Sikeres versenyzés Békésen angolul

Egykori igazgatójára és matematikatanárára emlékezve szervezte meg a békési Szegedi Kis István Református Gimnázium 13 évvel ezelőtt az első tanulmányi versenyét. Azóta is töretlen lelkesedéssel készülnek a térség tanulói, pedagógusai a megmérettetésre.

A legutóbbi versenyt 2019. december 14-én rendezték meg – mondhatni – rekordszámú résztvevővel, a hagyomány szerinti hat szekcióban: matematika, angol nyelv, német nyelv, történelem, rajz és természetismeret.

A tavalyi 2. helyezésükön fellelkesülve a Székács Evangélikus Iskola 8/6-os csapata (Klembuc Eszter, Szatmári László, Török Virág) ismételt részt vett a versenyen angol nyelvből.

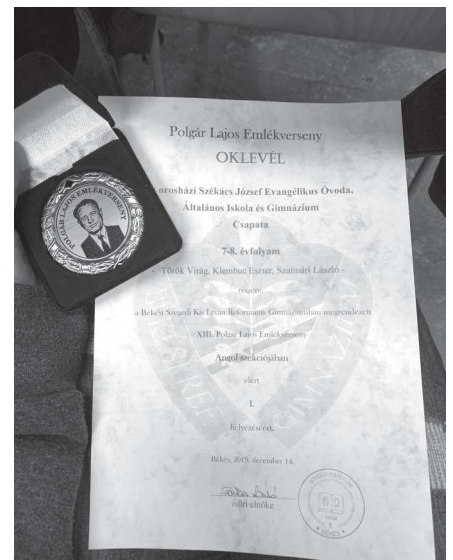
A csapatoknak három fordulóban kellett helytállniuk: egy előzetesen megoldandó feladatsor után a helyszínen is írásbeli feladatlapot oldottak meg, és egy jelenettel

is készültek. Céletterületként, témaként minden évben más-más helyszínt választanak a szervezők. Legutóbb Los Angelesről kellett ismereteket gyűjteni, most pedig az angol várak és kastélyok világába terelték a résztvevők figyelmét.

Mindkét írásbeli és a szóbeli fordulón is remekeltek diákjaink, így méltán vehették át az 1. helyezéért járó oklevelet és jutal-

mat. Szeretettel gratulálunk az elért szép eredményükhöz!

SCHMITTINGER ANIKÓ
felkészítő tanár



Rajzpályázati győzelem

Vadász Réka a Székács Evangélikus Iskola 2. osztályos tanulója. A pusztaföldvári kislány úgy döntött, megméretteti magát a Meggy Kert-TÉSZ rajzpályázatán. A fődíj igazán kecsegtető volt, hiszen egy gyönyörű rózsaszín kerékpárt ígértek a legjobbnak.

Réka egészséges életmódot népszerűsítő alkotása a zsűri szemében a legjobbnak bizonyult, így a kislány maga mögé szorította a hatodik osztályos nevezőket is. Természetesen a székácsos diák nem bánta meg, hogy nevezett a *Napi egy alma az orvostávol tartja* címet viselő versenyre, hiszen na-

gyon büszke az elért eredményre, és természetesen az új biciklijére is. Felkészítő tanára: Juhászné Stréling Judit volt.

BOGDÁNFY-SZÓKE ANETT



SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Gimnazistánk sikere az országos evangélikus fotópályázaton

Dobra Katinka, evangélikus iskolánk 12. osztályos tanulója nagyon szeret fényképezni, így több pályázaton is indult már. Legutóbb egy Pannonhalmán készült fotóval lett sikeres.

A fotópályázat a 2018-ban elhunyt Diós Kristóf emlékére jött létre. Diós Kristóf a szarvasi Vajda Péter Evangélikus Gimnáziumban érettségizett, később biológusnak tanult, majd nagyszerű természetfotóival több országos és nemzetközi versenyen ért el eredményeket. Rövid, de eredményes élete emlékét a szarvasi iskola egy állandó kiállítással őrzi, tavaly pedig országos evangélikus fotópályázatot is hirdettek tiszteletére.

Az orosházi gimnazisták közül Dobra Katinka *Az ember és a természet örök kap-*



csolata kategóriában nevezett képét tartották érdemesnek arra, hogy bekerüljön a Szarvasi Járási Hivatalban rendezett kiállításra.

A járási hivatal vezetője is hobbifotós, ő is elismeréssel szólt a kiállított képekről. A megnyitón elhangzott, hogy a pályázaton induló diákfotósok élete gazdagabb azzal, ha nyitott szemmel járnak a világban, és képesek meglátni benne a szépséges, különleges pillanatok. Ha meg is örökítik ezeket, akkor pedig mások életét is gazdagítani tudják.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA
osztályfőnök



„Szeptemberben már elsős leszek!”

Ebben a tanévben is *Túl az Óperencián* címmel zajlott az evangélikus általános iskolával ismerkedő sorozat, ahol a leendő elsős tanító nénik tartottak foglalkozásokat a nagycsoportosoknak. Most is hatalmas érdeklődés övezte a szerda délutáni alkalmakat, új helyszíneket kellett megnyitni, hogy a rekordszámú érdeklődő beférjen a termekbe.

A szeptemberben induló 1. a tanítói (Mágocsiné Bende Katalin és Huberné Tóth Judit), illetve az 1. b tanítói (Poórné Bokor Hajnalka és Ravaszné Horváth Marianna) játékos módon mutatták meg, milyen lesz kisiskolásként számolni, idegen nyelvet tanulni vagy épp kézműveskedni, de a mozgásos feladatok sem maradtak ki.

Az iskolaelőkészítő sorozat harmadik állomása volt a nyílt nap, amit szintén nagy figyelem kísért. A szülőknek szóló általános tájékoztató után bemutatóórákon vettek részt a Székács iskola iránt érdeklődők.

Mágocsiné Bende Katalin azt mutatta meg, hogy milyen sokat tudnak már a ne-

gyedik osztályosok nyelvtanból. Érdekes játékokkal, színes szemléltetésekkel tette élvezetessé az órát a nagycsoportosok számára is. Poórné Bokor Hajnalka a matematika világába vezette be a negyedikeseket mellett a

látogatókat is. Mindkét órán használták – a hagyományos oktatási eszközök mellett – az interaktív táblát és a „varázstollat” is, ami lenyűgözte a leendő elsősöket.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

Tisztelt Szülők!

Ebben az évben az általános iskolai beíratás eljárásrendje a 7/2020. (III. 25) EMMI-határozat alapján a Székács Evangélikus Iskolában a következő:

A szülő az iskola honlapjáról letölthető Jelentkezési lap kitöltésével jelzi szándékát, hogy gyermekét iskolánkba szeretné beíratni. Kérjük, hogy a kitöltött és aláírt lapot lehetőleg elektronikus formában (szkennelve vagy jól láthatóan lefényképezve) küldjék el az iskola@szekacs.lutheran.hu címre! Ha ez nem megoldható, akkor telefonon vegyék fel a kapcsolatot az iskolával munkaidőben a 68/411-771 vagy a 20/824-4831 számon.

A Jelentkezési lap elküldésének határideje: 2020. április 24., péntek. Ezt követően az intézményvezető hamarosan telefonon felveszi a kapcsolatot a szülővel, és megadja a további tájékoztatást. A gyermekek felvételéről az iskola 2020. április 27-éig dönt, és erről írásban értesíti a szülőt. A felmerülő kérdésekkel keressenek bennünket bizalommal a fenti telefonszámokon.

NAGY RÓBERT
intézményvezető

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

A csillogó szemek megörvendeztetik a szívet

Bármilyen élethelyzetbe kerülünk, a minket körülvevő gyermekek – akár családon belül, akár intézményeinkben – mosolyt csalnak a felnőttek arcára. Aktivitásuk, életvidámságuk hamar átragad ránk, és a nehezebb napokban is mérhetetlen odaadással, szeretettel neveljük őket. A mi Urunk tanítása szerint a „szeretet türelmes, jóságos”. Reményeim szerint érzik ezt azok a kis- és nagyóvodások, akik nap mint nap az evangélikus óvodánkban járnak.

Bár most, ezekben a mindenkit próbára tevő hetekben a közvetlen érintkezést el kell halasztanunk, óvodapedagógus munkatársaimmal mégis igyekszünk a családok otthoni tartózkodását megkönnyíteni, és online segítséget adni a gyermekek hasznos időtöltéséhez. Biztosak vagyunk abban, hogy a szülőkkel fenntartott jó kapcsolat és kommunikáció eredményesen segíti ezt a folyamatot, és gyermekeik érdekében szeretettel fogadják a szakmai segítséget, tanácsadást, útbaigazítást. Nem felejtjük el, hogy lelki táplálékra is szükségük van csemetéinknek, ezért napi szinten igei magyarázatokkal is ismerkedhetnek. Természetesen ennek a megvalósulása támogató szülői háttérrel valósulhat meg. És ha már néhányan nyitottak ennek átadására, akkor a magvetés időszaka sikeresebb lesz.

A kényszerűen otthon töltött napok kinek-kinek más időérzékeléssel telnek. Van olyan családok, ahol gyorsan telik az idő, vannak olyanok, ahol lassabban. Bár-hogy is van, a böjti időszak vége felé közeledünk, és nemsokára itt van húsvét ünnepe.

Óvodánkban az országos krízishelyzet miatt számos tavaszi program elmarad és el fog maradni. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy csoportjaink nyílt napjai, a tanító néni látogatásai, a húsvéti kreatív készülődések a szülőkkel, az iskolai böjti teázás, a nagycsoportosok úszásoktatása és az újonnan beíratásra váró gyermekeknek tervezett játszódélután is ezek között van.

A rendkívüli helyzet következtében az óvodai beíratás menete is megváltozott az



előző évekhez képest. Azoknak a szülőkknek, akik a mi óvodánkat választják gyermekeik számára, a következő teendők lesznek:

1. Óvodánk honlapjáról nyomtassák ki a Szándéknyilatkozatot.
2. Töltsék ki és írják alá.
3. Szkenneljék be.
4. Küldjék el az óvoda e-mail címére ([hajnalov@lutheran.hu](mailto:hajnalog@lutheran.hu)).

Akinek nem áll módjában elektroniku-

san elküldeni, bedobhatja az óvoda postafiókjába április 6-án és 16-án, 17 óráig. Várjuk szeretettel az evangélikus óvodát választó szülőket.

Szeptembertől 1 tiszta és 2 vegyes korcsoportba várjuk az újonnan érkező gyermekeket. Legfontosabb számunkra, hogy minél előbb bizalmi kapcsolat alakuljon ki gyermek-óvónő és család-óvónő viszonylatban. Mindennapjainkban a szeretetteljes, elfogadó, biztonságos légkör kialakítására és fenntartására fogunk törekedni. Nevelésfilozófiánk középpontjába a test, lélek és értelem kibontakoztatását és a kisgyermekek szocializációját állítottuk. Szeretnénk mihamarabb elérni, hogy gyermekeink az óvodai közös együttlétek, gyertyagyújtások alatt megtapasztalják a csend, a nyugalom pozitív hatásait. Az óvodai élet minden területén igyekszünk majd átadni nekik a keresztyén értékrendet, és reményeink szerint ennek pozitív hatásai beépülnek személyiségükbe, így tovább fejlődnek az iskolai évek alatt. Ezt a folyamatot tudatosan formálva, segítve, Istentől kapott talentumaink gyermekek javára fordításával valósítjuk majd meg.

Kívánjuk, hogy a kicsik a szülők örömeire őket és embertársaikat tisztelő, egészséges, Istenben hívő nagycsoportosokká cseperedjenek az óvodai évek alatt, és bátran vallják: „*Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói...*” [Jak 1,22]

GAVALLÉRNÉ KOSZORÚS ÉVA
óvodapedagógus, presbíter



NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Szikoráné Pogonyi Ilona

TEMETÉS (2019. december 23.–2020. április 2.)

Németh Mártonné (Makocsai Ilona 91) · Csizmadia László Ferenc (79) · Tokovics József Sándorné (Torda Ilona Vilma 80) · Trippe Tibor Tamásné (Matók Róza Mária 83) · Berta József Mihály (79) · Bokor Andor Sándor (93) · Ádász Ferencné (Kocsondi Margit 84) · Kovács Bálint Sándorné (Horváth Julianna Zsuzsanna 87) · Schmittinger László Pál (65) · Szokolai Lidia (87) · Gombkötő Imréné (Fehér Rózsa 88) · Jankó Ferenc József (89) · Koczka Istvánné (Baranyi Rozália 89)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

HALLHATÓ IGE



Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdeteseik címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az ő igéje hangzik. Hisszük a prófétai tanítást, miszerint: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

Orosházi Harangszó újságunk az interneten is olvasható:

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

**Mindenkinek
áldott
feltámadási
ünnepet
kíván
az Orosházi
Evangélikus
Egyházközség!**



ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2019. december 16.–2020. március 12.

Czikora Emília	5000 Ft
ifj. Dimák Sándor és felesége	3000 Ft
Jankó Bálint	4000 Ft
Laszli Józsefné	1000 Ft
Sebestyén Istvánné	1000 Ft
Zsíros Gyöngyi	10 000 Ft
Zsoldi Attila és felesége	1000 Ft
Bencze Géza és felesége	20 000 Ft
Pál Tamásné	1000 Ft
Győri-Dani József és felesége	5000 Ft
Oláh Imréné	2000 Ft
dr. Soós Tibor	5000 Ft
Szulics Istvánné	1000 Ft
Tóth Jánosné és családja	2000 Ft
Györgyi István	5000 Ft
Ujj Tiborné	2000 Ft
Bánki-Horváth Sándor	1000 Ft
Boros Zsuzsanna	2000 Ft
Berta Tünde	2000 Ft
Benkőné Barna Katalin	2000 Ft
Megyik Sándorné	2000 Ft
Juhász Nagy Mihály	2000 Ft
Horváth Kálmánné	2000 Ft
Bojtos Lukács János	2000 Ft
Kiss János	2000 Ft
Horváth Éva	5000 Ft
Szokodi László	1000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft
Fülöp Béláné	2000 Ft
Pásztorcsik Jánosné	2000 Ft
Papp Vilmosné	2000 Ft
Lovas Éva	1500 Ft
Kovács Ferenc	2000 Ft
dr. Horváthné Csepregi Terézia	1500 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft
Kovács Tiborné és Tímea	2000 Ft
dr. Pál Istvánné	6000 Ft
Kilián Lászlóné	1000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő 2 fő	4000 Ft

Az Orosházi Harangszó e húsvéti kiadása a megszokotthoz képest kisebb darabszámmal jelenik meg. Nagyobb része kézbesítés útján jut el a kedves testvérekhez.

Ha valaki tud olyan személyről, aki nem kapott, de szeretne, kérjük, jelezze a Lelkészi Hivatal 68/412-402-es vagy 20/824-3425-ös telefonszámán, mert korlátozott példányszámban még hozzáférhető lesz az újság.